

VED JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.

Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

**Takk for at dere delte
denne dagen med oss.**

Prest: Jon Kristian Sletteberg
Organist: Hildegun Haukenes

SKIEN
BEGRAVELSESBYRÅ
ALFSEN

Programhefte

© inmemory.no

Asbjørn Rugtvedt

* 21. mai 1927 † 7. januar 2023

Solum kirke
fredag 13. januar 2023

INNGANGSPRELUDERING

PRELUDIUM

E. Grieg: Ved Rondane

INNGANGSSALME

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

MINNEORD

ORGELSPILL

S. Bratland: Gje meg handa di ven

SKRIFTLESNING, TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!

*La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.*

ETTER TALEN

Den store, hvite flokk, å se som tusen berge full av sne
med skog omkring av palmesving,
for tronen - hvem er de? Det er den helteskare som
fra verdens store trengsel kom og har seg todd
i Lammets blod til himlens helligdom.
Der holder de nå kirkegang med uopphørlig jubelklang
i høye kor, hvor Gud han bor
blant alle englers sang.

Her gikk de under stor forakt, men se dem nå i deres prakt
for tronen stå med kronen på
i himlens prestedrakt! Sant er det, i så mangel nød
en tårestrøm på kinnet fløt, men Gud har dem
straks de kom hjem, avtørret på sitt skjød.
Fra syd og nord, fra øst og vest de samles til hans løvsalsfest,
og Lammet selv ved livets elv
er både vert og gjest.

Til lykke, kjempesamling, ja, nå tusenfold til lykke da,
at du var her så tro især
og slapp så vel herfra! Du har foraktet verdens trøst,
så lev da evig vel, og høst hva du har sådd
med sukk og gråt, blant tusen englers lyst!
Oppløft din røst, slå palmetakt og syng av himmelsk kraft og makt:
Pris være deg evindeligg,
vår Gud og Lammet, sagt!

POSTLUDIUM

Der roser aldri dør